ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΠΑΔΟΥΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α.

ΑΥΡΙΟ ξημερώνει ἡ 3η Νοεμβρίου. Μιὰ ἡμέρα βαρυσήμαντη γιὰ τὴ δημοκρατικὴ πολιτικὴ ἐξέλιξη τοῦ τόπου μας καὶ γιὰ τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ μας. Αὔριο θὰ πρέπει ὅλοι μας, ὅλη ἡ ἀντιπολιτευόμενη καὶ προοδευτικὴ Ἑλλάδα, νὰ εἰποῦμε τὸ μεγάλο ΟΧΙ.

ΟΧΙ, νὰ μὴν ξαναπάρῃ πλειοψηφία ἡ ΕΡΕ.

ΟΧΙ, νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ αὐτὸ τὸ κόμμα στὴν ἐξουσία.

Καθὼς ἔγραψε («Αὐγή», Τρίτη 15 Ὀκτωβρίου) καὶ ἡ Ἐκλογικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΕΔΑ, τὸ βασικὸ καθῆκον τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν 3η Νοεμβρίου εἶναι: «Ἡ βέβαιη ἧττα τῆς ΕΡΕ, ἡ ὁριστικὴ συντριβή της, γιατὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦν νὰ καταστεῖ ἀνίκανη ἡ ΕΡΕ νὰ ἀπειλήσει καὶ πάλι τὴ δημοκρατικὴ ὁμαλότητα, νὰ μὴν ὑπάρχει πιὰ πεδίο ἐφαρμογῆς τῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ».

Ἡ εἰσήγηση τοῦ Κ. Κολιγιάνη στὴν 5η ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε.

ΑΠΟΛΥΤΑ ΣΥΜΦΩΝΟΙ πάνω σ' αὐτό. Ἐπίσης, εἴμαστε σύμφωνοι καὶ μὲ τὴν εἰσήγηση ποὺ ἔκαμε στὴν 5η Ὁλομέλεια τῆς Κ.Ε. τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ πρῶτος γραμματέας της Κ. Κολιγιάννης, γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς ὁριστικῆς ἀπομάκρυνσης τῆς ΕΡΕ ἀπὸ τὴν ἐξουσία. «Οἱ συνέπειες τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΡΕ — ἐτόνισε ὁ Κ. Κολιγιάννης στὴν εἰσήγησή του — στάθηκαν ὀδυνηρές, τόσο γιὰ τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία, ὅσο καὶ γιὰ τὰ λαϊκὰ στρώματα. Ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἐργαζομένων ἐντάθηκε, ἡ σχετικὴ καὶ ἀπόλυτη ἐξαθλίωση τῆς ἐργατικῆς τάξης μεγάλωσε, οἱ συνθῆκες δουλειᾶς χειροτέρευσαν γενικὰ καὶ ἔγιναν καταθλιπτικές, ἡ ἀνεργία αὐξήθηκε, οἱ ὁμαδικὲς ἀπολύσεις πλήθυναν, ἡ μετανάστευση ἤπρε ὁλέθριες διαστάσεις, τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα ἔγιναν πιὸ πολλά, ἡ κατάσταση τῶν ἀνέργων καὶ συνταξιούχων ἔγινε ἀνυπόφορη. Ὅσο γιὰ τὴν κατάσταση τῆς ἀγροτιᾶς, ἡ καραμανλικὴ πολιτικὴ ὁδήγησε — μὲ τὴν καθήλωση τῶν τιμῶν ποὺ παίρνουν οἱ παραγωγοὶ γιὰ τὰ προϊόντα τους καὶ τὴν ἄνοδο τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν ποὺ καταναλίσκουν, μὲ τὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν μονοπωλίων σὲ βάρος τῶν παραγωγῶν καὶ μὲ τὶς τόσες ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴ σύνδεση μὲ τὴν ΚΕΑ, μὲ τὴν διάψευση τῶν ἐλπίδων γιὰ ἄνοιγμα ἀγορᾶς τῶν 170 ἑκατομμυρίων, παραχωρήσεις τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος στὴν Τουρκία, ἀνταγωνισμὸς Ἰταλίας, ἀνάσχεση τῶν ἀνταλλαγῶν μὲ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες — στὴν καταχρέωση τῆς ἀγροτιάς (μόνο τὰ καθυστερούμενα πρὸς τὴν ΑΤΕ χρέη τῶν ἀγροτῶν ξεπέρασαν τὰ τρία δισεκ. δραχμές), στὴν πτώση τοῦ εἰσοδήματος τῶν μικρῶν καὶ μεσαίων νοικοκυριῶν, στὸ ξεκλήρισμα μὲ τὸ πούλημα τῶν ἀγροκτημάτων, τὴν ἐξαθλίωση τοῦ χωριοῦ, τὴν ὁμαδικὴ ἐγκατάλειψη τῆς ὑπαίθρου. Δὲν εἶναι καλύτερη ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση οὔτε τῶν μεσαίων στρωμάτων τῆς πόλης, ποὺ συνθλίβονται ἀπὸ τὸν συναγωνισμὸ τῶν ντόπιων καὶ ξένων μονοπωλίων καὶ τοὺς ἀσήκωτους φόρους, οὔτε τῶν διανοουμένων καὶ ἐπιστημόνων, ποὺ κυριολεκτικὰ φυτοζωοῦν.

ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ κυβέρνηση, εἶναι αὐτονόητο πὼς δὲν πρέπει νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν ἐξουσία, γιατὶ τότε εἶναι ποὺ ὁ λαὸς θαρεῖ θὰ πλήρωνε τὴν ἐπάνοδό της ἀπὸ κάθε ἄποψη. Καὶ φυσικά, ἐπιβάλλεται νὰ βγῇ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ τῆς 3ης Νοεμβρίου ΜΙΑ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ γιὰ τὸ λαό.

Περικοπὴ λόγου τοῦ Ἰ. Πασαλίδη

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἡγέτη τοῦ Κ.Κ.Ε. ποὺ ἀναγκαστικὰ παραμένει στὸ ἐξωτερικό, καὶ ὁ ἡγέτης τῆς ΕΔΑ Ἰ. Πασαλίδης περιέγραψε (στὸν πρῶτο προγραμματικό του λόγο, Θεσσαλονίκη 20 Ὀκτωβρίου) μὲ τί τρόπο φέρθηκε ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ στὸν ἐργαζόμενο λαό. Εἶπε: «Στὰ αἰτήματα τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν, τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, τῆς νεολαίας ἡ ΕΡΕ ἀπάντησε μὲ τὴν ἀστυνομικὴ βία, μὲ τὴν ἐπιστράτευση, ἀκόμα καὶ τὶς σφαῖρες. Εἶναι βέβαιο ὅτι ἂν ἔμενε στὴν ἐξουσία θὰ καταργοῦσε καὶ τὸ δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων νὰ διεκδικοῦν τὰ δίκαιά τους μὲ τὴν ἀπεργία. «Ἀνεπίτρεπτον πολυτέλειαν» ἐχαρακτήρισε τὴν ἀπεργία καὶ «παράλογα τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων», ὁ κ. Καραμανλῆς. Ἐνῷ ἀσφαλῶς εἶναι ἐπιτρεπτὴ πολυτέλεια τὸ ἀφορολόγητο τῶν κερδῶν τοῦ Νιάρχου, οἱ Σπετσοπούλες καὶ οἱ κρουαζιέρες τῶν ξεπασμένων πριγκίπων, ποὺ πληρώθηκαν ἀπὸ τὶς πλάτες τοῦ ἀγρίως φορολογουμένου λαοῦ μας».

Αὐτόματα καὶ πάλι βγαίνει τὸ συμπέρασμα, πὼς μιὰ τέτοια κυβέρνηση ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΥΡΙΣΗ στὴν ἐξουσία.

Ἡ ΕΡΕ πάλι στὴν ἐξουσία θὰ ματαίωνε τὴν προοπτικὴ εἰρηνικῶν ἐξελίξεων

Καὶ δὲν εἶναι μονάχα τὰ ὑλικὰ προβλήματα τοῦ λαοῦ, ποὺ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ στοργικὴ γιὰ τοὺς ἐργαζομένους. Ὑπάρχουν καὶ τὰ γενικώτερα ἐθνικὰ προβλήματα, ποὺ ἐπιτάσσουν αὐτὴ τὴν ΑΛΛΑΓΗ.

Ἐπιστολαὶ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ

Ὁ κ. Π. Μουτούσης καὶ ὁ Ναός

Κύριε Διευθυντά,

Κατάπληξιν ἐπροξένησεν καὶ εἰς τὸν γράφοντα καὶ εἰς πλῆθος ἑτέρων κατοίκων τῆς πόλεως ἡ στάσις τοῦ πολιτευτοῦ καὶ τέως στρατιωτικοῦ κ. Παν. Μουτούση.

Ἐννοῶ τὴν ἔναντι τῆς ἐκκλησίας στάσιν του. Ὡς γνωστὸν εἶχε κληθῆ δημοσίᾳ οὗτος ἀπὸ τὸν ἀρχιμανδρίτην σεβαστόν κ. Γερβάσιον Παρασκευόπουλον νὰ παρέμβῃ παρὰ τῷ ἀδελφῷ του ἐπιχειρηματίᾳ κ. Δημ. Μουτούσῃ, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἀποτρέψῃ τοῦτον ἀπὸ τὸ γνωστὸν καὶ ἀχαρακτήριστον ἐγχείρημά του, τῆς ἐγκαταστάσεως κινηματογράφου παραπλεύρως πρὸς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ κατηχητικοῦ σχολείου τῆς πόλεώς μας. Φρονῶ ὅτι ἡ σοβαρότης τοῦ θέματος, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ ἐπίσημος ἐκκλησία ἔχει ἀναμιχθῆ, ἀλλὰ καὶ διότι ἐκλήθη ὁ κ. Μουτούσης, ἀπὸ ἕνα σεβάσμιον γέροντα ποὺ ἔχει ἀναλώσει τὴν ζωήν του ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους ἐπέβαλεν εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ μίαν ἀπάντησιν. Ἀντὶ τούτου ὅμως, ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τοῦ νομοῦ μας ἐσιώπησεν...

Ἐφ' ὅσον ὅμως δὲν ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Γερβάσιον, τὸν παρακαλῶ ν' ἀπαντήσῃ δημοσίᾳ ἐὰν ἀληθεύῃ τὸ μετ' ἐπιτάσεως ἐπίσης διαδοθὲν εἰς τὴν πόλιν μας περιστατικόν καθ' ὅ, προσεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου διὰ τὸ ἴδιον θέμα καὶ νὰ μᾶς εἴπῃ τὸ πόρισμα τῆς τοιαύτης συναντήσεως.

Μετὰ τιμῆς

Π. ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Ἀτόπημα κ. Πρωθυπουργοῦ

Κύριε διευθυντά,

Εἰς τὸ δημοσιευθὲν διάγγελμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἀναφέρεται καὶ ἡ ἑξῆς περίοδος:

«Τὸ ἔπος τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἀπετελεῖ συμπλήρωμα τῆς ἄλλης μεγάλης ἐξορμήσεως τοῦ Ἔθνους τῆς 25 Μαρτίου 1821 ἢ ἀκριβέστερον τὴν 17 Μαρτίου 1821, ὅτε οἱ μαχηταί τῆς ἀδούλωτης Μάνης ἐξεκίνησαν πρῶτοι καὶ ἔθραυσαν τὰ δεσμὰ τῆς σκλαβωμένης Καλαμάτας».

Μέ ὅλον τὸν σεβασμόν μας πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, θὰ μᾶς, ἐπιτραπῇ («φίλος Πλάτων, φιλτάτη ἀλήθεια») νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ περίοδος αὕτη εἶναι ἀνακριβής, ἱστορικῶς διότι ὄντως τὴν 17ην Μαρτίου 1821 ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀλλά, στὸ μοναστήρι τῆς Ἀγίας Λαύρας καὶ τὴν 21ην Μαρτίου οἱ γενναῖοι πολεμισταί τῶν Καλαβρύτων πρῶτοι αὐτοὶ ἐπεσέθησαν καὶ ἠλευθέρωσαν τὰ Καλάβρυτα. Οἱ ἀδούλωτοι μαχηταὶ τῆς Μάνης, κατ' ἀκολουθίαν, εἰσῆλθον εἰς Καλαμάταν, τὴν 23ην Μαρτίου καὶ τὴν 24 ἠν ἰδίου ἔκαμαν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει τῆς Καλαμάτας.

Ἡ εἴσοδος εἰς Καλάμας ἐγένετο φιλικῶς ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, τὴν ὁποίαν προχειρολογοῦντες οἱ ἱστορικοὶ προσπάθησαν νὰ διαστρεβλώσουν καὶ νοθεύσουν.

Σᾶς εὐχαριστῶ θερμῶς

Β. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
τ. Ἐκπαιδ. Ἐπιθεωρητής

ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞ. Πέραν τῆς ἱστορικῆς ἀνακριβείας, ὀφείλομεν, εὐσεβάστως καὶ ἡμεῖς, νὰ σημειώσωμεν: Ἦτο ἄτοπον δι' ὑπηρεσιακὸν πρωθυπουργὸν ν' ἀναμιχθῆ εἰς θέμα διχαζόμενον, ὅπως εἶναι τὸ «πρωτεῖον» τῶν Καλαβρύτων ἢ τῆς Καλαμάτας, ὅπερ ὁ κ. Μαυρομιχάλης δίδει εἰς τὴν... Μάνην. Αὐτὰ τὰ ζητήματα μποροῦν νὰ τὰ χειρισθοῦν μόνον οἱ ἰδικοὶ ἐπιστήμονες. Ἦτο ἐπίσης ἄτοπον, ὁμιλῶν διὰ τὴν 28ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν ἐθνικῆς ἑνότητος, νὰ θίξῃ ζήτημα διχάζον.

Σ' ἕνα «τρίπτυχο» εἰκονογραφημένο, ποὺ ἐξέδωσε ἡ ΕΔΑ καὶ ἀσφαλῶς θὰ τὸ εἴδατε καὶ σεῖς, διαβάσαμε τὰ ἀκόλουθα:

«1. Ὅσο κυβερνοῦσε ἡ ΕΡΕ, στήριξε τὴν ἀντεθνικὴ πολιτική της στὸν «ψυχρὸ πόλεμο» ποὺ τὸν ἤθελε νὰ κρατήσῃ γιὰ πάντα. Ἔτσι καταβαράθρωσε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα, συσσώρευσε κινδύνους καὶ ἔρριξε τὸ κῦρος τῆς Ἑλλάδος.

2. Πρωτοπαλλήκαρο τοῦ «ψυχροῦ πολέμου», ἡ ΕΡΕ ματαίωσε ἐπὶ 8 χρόνια τὴ συνεννόηση μὲ τοὺς γείτονές μας. Ἀπέρριψε ὅλες τὶς πρωτοβουλίες τῶν γειτόνων. Ἀπέρριψε ὅλες τὶς προτάσεις τῆς ΕΔΑ, πολλαπλασίασε τὶς διαβολὲς καὶ τὶς προκλήσεις, διατήρησε «ἐμπόλεμη» κατάσταση μὲ τὴν Ἀλβανία. Ματαίωσε τὶς ἑλληνο—βουλγαρικὲς συνεννοήσεις, δὲν δέχτηκε οὔτε συζήτηση γιὰ ἀπύραυλη Μεσόγειο καὶ Βαλκανική.

3. Ὁ Καραμανλῆς τάχθηκε πρῶτος ὑπὲρ τῆς εἰσβολῆς στὴν Κούβα, κατὰ τῆς εἰσβολῆς τῆς Κίνας στὸν ΟΗΕ, κατὰ τῆς συνθήκης ΝΑΤΟ — Βαρσοβίας, ὑπὲρ τῆς παράδοσης πυρηνικῶν ὅπλων στὴν Δ. Γερμανία.

4. Ἂν ὅμως ἡ ΕΡΕ γιὰ τὴν 8ετία ἦταν συμφορά, στὶς σημερινὲς συνθῆκες εἶναι κίνδυνος — θάνατος. Σήμερα ποὺ οἱ Μεγάλοι προχωροῦν σὲ συμφωνίες. Σήμερα ποὺ ἡ Ρουμανικὴ πρόταση γιὰ ἀπύραυλη Βαλκανική, συναντᾶ εὐρύτατη ὑποστήριξη στὸν ΟΗΕ. Σήμερα ποὺ ὁ ἴδιος ὁ Πιπινέλης σύρθηκε σὲ ἑλληνο—βουλγαρικὲς διαπραγματεύσεις. Σήμερα ποὺ ἡ Εἰρήνη κτυπάει τὴν πόρτα μας ἂν ἀφήσουμε τὴν ΕΡΕ νὰ διαχειρισθῇ τὰ ἐθνικά μας θέματα θὰ χαθοῦν γιὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ πιὸ αἰσιόδοξες εἰρηνικὲς προοπτικές».

Ἔτσι λοιπὸν περιττεύει νὰ συζητηθῇ τὸ θέμα: Τὸ νὰ μὴν ξαναγυρίσῃ στὴν ἐξουσία ΑΥΤΟΣ ὁ Καραμανλῆς καὶ ΑΥΤΟ τὸ κόμμα του, περιγράφεται ὄχι μονάχα σὰν ἁπλῆ ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ, ἀλλὰ καὶ σὰν ΑΥΣΤΗΡΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΙΤΑΓΗ.

Ἡ ΕΡΕ μειοψηφία στὴ Βουλή, ἀλλὰ ποιὸ κόμμα μὲ πλειοψηφία;

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο ἡ πολιτικὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ «φαίνεται» ξεκάθαρη: Ἡ ΕΡΕ νὰ εἶναι μειοψηφία στὴ νέα Βουλή. Νὰ εἶναι ἀνίσχυρη.

Ἀλλὰ τίθεται τὸ ἐρώτημα: ΠΟΙΟΣ θὰ εἶναι ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ στὴν καινούργια Βουλή;

Φαίνεται ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ εἴτε προβλέπει, εἴτε ἐπιθυμεῖ ΚΑΝΕΝΑ ΚΟΜΜΑ νὰ μὴν ἔχῃ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΗ πλειοψηφία, δηλαδὴ νὰ μὴν ἔχῃ ΔΙΚΗ ΤΟΥ πλειοψηφία τὸ κόμμα τοῦ Κέντρου.

Αὐτὸ πραγματικὰ ΔΕΝ ἀποκλείεται. Μὲ τούς ἀριθμούς τῶν ψηφοδελτίων, ποὺ δεν ξέρουμε ΠΩΣ θὰ πέσουνε στὶς κάλπες, ὅλα εἶναι πιθανὰ καὶ τίποτε δὲν ἀποκλείεται. Ἔτσι, ἂς ἰδοῦμε τί εἶναι πιθανὸ καὶ ἐνδεχόμενο νὰ ἀκολουθήσῃ.

Σᾶς εἶπε στὴν ἐπιστολή της ἡ Ἐκλογικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΕΔΑ τὰ ἀκόλουθα ἐπὶ λέξει:

«Τὸ πιὸ λογικὸ εἶναι ὅτι ἡ ἡγεσία ἑνὸς Κέντρου, ποὺ βγῆκε ΑΡΝΟΥΜΕΝΟ ΚΑΘΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, θὰ ἐμφορεῖται κατὰ βάση ἀπὸ τὸν μῦθο τοῦ ἀριστεροῦ κινδύνου. Οἱ δυνάμεις τοῦ Κέντρου ποὺ εἶχαν προσχωρήσει στὴν ἰδέα τῆς γνήσιας δημοκρατικῆς συνεργασίας καὶ ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια ἐνισχύοντο, θὰ ἐξουδετερώνονταν. Ἔτσι, ὅμως, τὸ Κέντρο θὰ εἶναι εὔκολη λεία τῶν παγίδων τῆς εὐνοιας καὶ τῆς ὑποτέλειας, θὰ φοβᾶται τὸν λαό, θ' ἀποκρούει τὴ συνεργασία. Τὸ βέβαιο πάντως εἶναι ὅτι ἡ ΕΡΕ, ἰσχυρὴ μειοψηφία μέσα στὴ Βουλὴ καὶ μὲ ἀπείραχτες τὶς βάσεις της, ἐσωκρατικὰ καὶ παρακρατικά, θὰ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ παρεμποδίζει κάθε οὐσιαστικὴ μεταβολὴ στὸ δικό της καθεστὼς καὶ στὴ δική της πολιτική. Σὲ κάθε, ἔστω ἐλάχιστο, δημοκρατικὸ βῆμα τοῦ Κέντρου, ἡ ΕΡΕ θὰ φωνασκεῖ κατὰ τὸ χειρότερο τρόπο περὶ «νέων ἀποδείξεων τῆς μυστικῆς παραδόσεως τοῦ Κέντρου στὴν Ἀριστερά». Καὶ τὸ Κέντρο δέσμιο τῆς ἐκλογικῆς πολιτικῆς του, θὰ ἀναδιπλώνεται. Μιὰ τέτοια, ὅμως, πορεία, δὲν μπορεί παρὰ νὰ ὁδηγήσει στὴν ἀνακατάληψη τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὴν καραδοκοῦσα ΕΡΕ, μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία».

Ὀφείλομε ν' ἀναγνωρίσωμε ὅτι αὐτὴ ἡ προοπτικὴ τῆς Ἐκλογικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ΕΔΑ εἶναι διαποτισμένη ἀπὸ ὠμὸ ρεαλισμό. Ὑπάρχει σήμερα, εἴτε μᾶς ἀρέσει, εἴτε ὄχι, μιὰ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ: Ὅτι τὸ Κέντρον ΔΕΝ ΔΕΧΕΤΑΙ κανενὸς εἴδους συνεργασία μὲ τὴν Ἀριστερά, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ νὰ δεχθῇ αὐτὴ τὴ συνεργασία, ὅσο καὶ νὰ τὴν παραστήσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ ἡ ΕΔΑ πιὸ ἐλκυστική.

Μιὰ ἱστορία συνεχῶν λαθῶν...

Καὶ ἂς μὴν κρυβόμαστε: Ἡ Ἀριστερὰ ἔχει τὶς εὐθύνες της γι' αὐτὴ τὴν κατάσταση.

Ἡ Ἀριστερὰ ἔβγαινε δαφνοστεφανωμένη ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση. ΛΑΘΟΣ ὁ Δεκέμβριος τοῦ 1944 ἔρριξε τὴ χώρα τουλάχιστον εἴκοσι χρόνια πίσω καὶ τὴν ἴδια τὴν Ἀριστερὰ τὴν πέταξε, ἀπὸ τὰ ὑπουργικὰ χαρτοφυλάκια στὴν κυβέρνηση ἐθνικῆς ἑνότητος, στὸ πολιτικὸ περιθώριο. ΛΑΘΟΣ καὶ ἡ συμφωνία τῆς Βάρκιζας, ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρία γιὰ τὸν διωγμὸ τῶν πατριωτῶν τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως, μὲ ἐξαίρεση τῆς «ἡγεσίας», ἡ ὁποία (ἀντίθετα μὲ ὅ,τι ἐδίδαξε ὁ Χριστός, γιὰ τὸν καλὸν ποιμένα, ὁ ὁποῖος «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων») ἐφρόντισε νὰ πάρῃ ἀμνηστεία γιὰ τὸν ἑαυτό της μονάχα, ἀντὶ νὰ προστατεύσῃ τὶς μᾶζες τῶν ἀγωνιστῶν καὶ νὰ προσφερθῇ γιὰ θυσία ἡ ἴδια. ΛΑΘΟΣ καὶ ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς τοῦ 1946, ἐπέτρεψε τὴν ἄνετη καταγραφὴ τῶν δημοκρατικῶν καὶ προοδευτικῶν πολιτῶν, πάνω στοὺς ὁποίους ἔπεσε τὸ βάρος τοῦ νέου διωγμοῦ. Καὶ ἀκόμη πιὸ βαρὺ ΛΑΘΟΣ τὸ καινούργιο ἀντάρτικο, ἐνίσχυσε τὶς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις καὶ ἀνέπτυξε τὴ μισαλλοδοξία. Καὶ ὅταν τὰ κόμματα τῆς ἐθνικῆς δημοκρατικῆς ἀντιπολιτεύσεως, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ πλειοψηφικοῦ τοῦ 1956, παραμερίζοντας ὅλες τὶς δίκαιες ἐπιφυλάξεις γιὰ συνεργασία μὲ τὴν Ἀριστερά, ἔκαμαν τὸ ἐκλογικὸ μέτωπο, πάλι τὸ ΛΑΘΟΣ τῆς ἡγεσίας, μὲ τὰ ἔξαλλα συνθήματα, ἐματαίωσαν τὴ νίκη τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ καὶ σκότωσαν γιὰ πάντα κάθε δυνατότητα συνεργασίας ἀνάμεσα στὶς προοδευτικὲς δυνάμεις τοῦ κέντρου καὶ τῆς ἀριστερᾶς.

Μιὰ σειρὰ ἀπὸ ΛΑΘΗ καὶ ΜΟΝΟΝ ΛΑΘΗ τῆς ἀριστερῆς ἡγεσίας, ποὺ ἐφάνηκε ἐπανειλημμένα κατώτερη ἀπὸ τὸν ὑπέροχο Ἑλληνικὸ λαό, ἐδημιούργησαν τὴ σημερινὴ κατάσταση τῆς πολιτικῆς ἀπομόνωσης τῆς ΕΔΑ.

Ἀλλοιώτικα ἐξελίχθηκαν τὰ πράγματα σὲ ἄλλες χῶρες, ὅπως στὴ γειτονική μας Ἰταλία, ὅπου ὁ ἡγέτης τοῦ Κ. Κ. ὁ Τολιάττι ἔγινε ΠΕΝΤΕ ΦΟΡΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ σὲ κυβερνήσεις συνεργασίας μὲ τοὺς Χριστιανοδημοκράτες.

Σ' ἐμᾶς, ὄχι μονάχα κόπηκε τὸ γεφύρι τῆς συμμετοχῆς τῆς ἀριστερᾶς σὲ κυβερνητικὰ σχήματα, μὰ οὔτε σὲ πολιτικὲς συνεργασίες γίνεται δεκτὴ πιὰ ἡ ἀριστερά, γιὰ τὸν ἁπλούστατο λόγο, ὅτι τὰ δημοκρατικὰ ἐθνικὰ κόμματα οὔτε νὰ συζητήσουν κὰν δέχονται μιὰ τέτοια συνεργασία, γιατὶ ξέρουν ὅτι ἡ ἀντιδραστικὴ δεξιὰ θὰ ξαναρχίσῃ τὴν ἐθνοκαπηλεία της, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραβήξῃ κοντά της τὰ συντηρητικώτερα στοιχεῖα τοῦ κέντρου καὶ νὰ ματαιώσῃ κάθε πιθανότητα νίκης τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων.

Ὁ κίνδυνος ἐθνοκαπηλείας τῆς ΕΡΕ

Αὐτὸ τὸ ἀναγνωρίζει καὶ ἡ ἴδια ἡ ΕΔΑ. Ὅταν ὑποστηρίχθηκε ἀπὸ ὡρισμένους παράγοντες τῆς ἀριστερᾶς, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ γίνουν συνδυασμοί σ' ὅλη τὴ χώρα, ὥστε οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀριστερᾶς νὰ ψηφίσουν τὸ Κέντρο, ἀντιτάχθηκε ἀπὸ τοὺς ὀρθόδοξους Ἐδαῖτες, ὅτι μιὰ τέτοια ἐνέργεια θὰ ἀπέβαινε εἰς βάρος τῆς Δημοκρατίας καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ΕΡΕ. Καὶ νὰ γιατί — ὅπως τὸ ἐξήγησε ἡ Ἐκλογικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς ΕΔΑ στὴν ἐπιστολή της:

«Ἡ ΕΡΕ θὰ ὀργίαζε σὲ ἀντικομμουνιστικὴ προπαγάνδα, θὰ μιλοῦσε γιὰ «κρυφὲς συμφωνίες», γιὰ «πράκτορες τῆς ΕΔΑ» κλπ. Καὶ ὑπὸ τὸν πέπλο αὐτὸ θὰ προχωροῦσε πρὸς ἀδίστακτη τρομοκρατία, βία, νοθεία.

Τὸ Κέντρο δὲν θὰ μποροῦσε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὶς δόλιες αὐτὲς ἐνέργειες ἐπιθετικά, θαρραλέα, μὲ προβολὴ τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης γιὰ δημοκρατικὴ συνεργασία πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ΕΡΕ».

Ἀνεδαφικὴ κάθε προοπτικὴ συνεργασίας Κέντρου-ἀριστερᾶς

Ἀφοῦ λοιπὸν ΠΑΡΑΔΕΧΕΤΑΙ ἡ ΕΔΑ ὅτι θὰ ἦταν ὀλέθρια μιὰ συμφωνία Ἀριστερᾶς — Κέντρου γιὰ μερικὴ κάθοδο τῆς πρώτης στὸν ἐκλογικὸ ἀγῶνα, μονάχα σὲ λίγες περιφέρειες, ΦΑΝΤΑΖΕΤΑΙ καθένας ἔξυπνος καὶ καλόπιστος πολίτης πόσο πιὸ πολὺ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ θὰ ἦταν μιὰ ἀνοιχτὴ συνεργασία Ἀριστερᾶς — Κέντ ρου. Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ θὰ θριάμβευε ἡ ΕΡΕ, παριστάνοντας τὸν ἀμύντορα τοῦ ἔθνους.

Καὶ τώρα, ἀφοῦ εἴδαμε ὅτι ὁποιαδήποτε «ἐκ τῶν ἄνω» συμφωνία Ἀριστερᾶς — Κέντρου ἦταν ΑΝΕΦΙΚΤΗ, ἀλλὰ καὶ ΑΣΥΜΦΟΡΗ, ἂς ἰδοῦμε τὴν κατάσταση, ὅπως εἶναι πιθανὸν νὰ διαμορφωθῇ μέσα στὴ νέα Βουλή :

Δυνατὴ ΕΔΑ στὴ Βουλὴ σημαίνει ἔμμεση ἐνίσχυση τῆς ΕΡΕ

Τὸ σύνθημα τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ εἶναι νὰ βγῇ ἀπὸ τὶς κάλπες ἡ ΕΔΑ ὅσο γίνεται πιὸ πολὺ δυνατή, πιὸ πολυάριθμη σὲ βουλευτές. Αὐτὸ θὰ ἔχῃ, ἂν συμβῇ, σὰν ἀναπόφευκτη συνέπεια νὰ λιγοστέψῃ ἡ δύναμη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν βουλευτῶν τοῦ Κέντρου.

Ἂν ἐπρόκειτο τὰ δυὸ κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως (Κέντρο καὶ Ἀριστερὰ) νὰ συμπράξουν γιὰ σχηματισμὸ κυβερνήσεως, ἀσφαλῶς θὰ εἶχε μεγάλη σημασία νὰ εἶναι ὅσο μπορεί περισσότεροι οἱ βουλευταὶ τῆς ΕΔΑ, γιατὶ τὸ βάρος τους θὰ γινόταν πιὸ αἰσθητο στὴ συνεργασία καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως θὰ ἦταν περισσότερο συνεπὲς καὶ προοδευτικό. Ὅμως, πρέπει νὰ θεωρῆται ΣΑΝ ΓΕΓΟΝΟΣ ὅτι ἡ Ἕνωσις Κέντρου ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΟΥΤΕ ΑΠΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ γιὰ μιὰ τέτοια σύμπραξη. Μόνο ευφάνταστοι ἄνθρωποι μποροῦν νὸ ποντάρουν σὲ τέτοιο ἐνδεχόμενο, ποὺ ἀποκλείεται ὁλότελα. Καὶ ὄχι συνεργασία γιὰ κοινὴ κυβέρνηση δὲν μπορεῖ νὰ δεχθῇ τὸ Κέντρο, μὰ οὔτε καὶ νὰ σχηματίσῃ δική του κυβέρνηση στηριζόμενη στὴν ψῆφο ἐμπιστοσύνης ἢ καὶ ἁπλῆς ἀνοχῆς τῆς ἀριστερᾶς. Μὲ τὰ δεδομένα ποὺ ἔχομε γιὰ τὴν πολιτικὴ κατάσταση, ὅπως ἔχει διαμορφωθῆ, καλὸς ἢ κακῶς, αὐτὸ ἀποκλείεται. Γι' αὐτὸ δὲν ἔχει καμμιὰ πρακτικὴ χρησιμότητα ὁ μεγάλος ἀριθμὸς βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ. Ἀντίθετα, θὰ δημιουργοῦσε μιὰ πίεση, ποὺ θὰ ἔρριχνε τὸ Κέντρο πρὸς τὴ δεξιά.

Ἂν οὔτε τὸ Κέντρο, οὔτε καὶ ἡ ΕΡΕ πάρουν ἀπόλυτη πλειοψ